

Nicolaas (Nico, Niek) Tjalling de Bode is geboren op 25 januari 1913 in Harlingen. Hij was de zoon van Anton Willem de Bode en Margaretha Johanna de Boer. Hij had een broertje en twee zusjes. Het gezin verhuisde verschillende keren. Broer Willen (1917) en zus Cornelia (1921) werden in Sittard geboren en zus Geertruida (1924) in Amersfoort. Zijn vader was waterbouwkundige bij Rijkswaterstaat en het gezin was Nederlands Hervormd.

Nico ging in Amersfoort naar de HBS en was er actief bij Scouting. Hij ging met zijn groep onder andere op zomerkamp naar Duitsland. In 1935 verhuisden ze van Amersfoort naar Leeuwarden en twee jaar later naar Nijmegen. Nico ging een jaar eerder, in 1936, naar Goes. Hij was elektro en radio technicus.

Hij ging werken bij de PTT en werd gestationeerd in Rotterdam. Daar maakte hij de meidagen mee en overleefde het bombardement ternauwernood. Vervolgens werkte hij op het hoofdkwartier van de PTT in Den Haag. Hij ging voor het verzet verbindingen aanleggen waarmee in het geheim gecommuniceerd kon worden.

Begin 1943 werd het hoofdkantoor van de PTT overgeplaatst van Den Haag naar Arnhem. Onder de meeverhuisde medewerkers was ook Nico de Bode. Hij sloot zich aan bij de "Groep Kruijff". Deze verzetsgroep hield zich vanaf het begin af aan vooral bezig met het opbouwen van een informatienetwerk, spionage, sabotage en aanslagen. Met zijn expertise maakte Nico het mogelijk om met behulp van een geheim, interlokaal dienstlijnencircuit van de PTT illegaal automatisch te kunnen bellen door heel het land. Heel belangrijk voor de communicatie mogelijkheden van de groep. Nico de Bode zat later ondergedoken bij de familie Van Asperen aan de Laan van Klarenbeek 125 in Arnhem.

Werd er in 1943 nog vooral aandacht besteed aan het opbouwen van het netwerk, het jaar 1944 was het jaar waarin het meeste gebeurde. De productie van de Algemene Kunstzijde Unie, voorganger van de AKZO, op de Kleefse Waard werd regelmatig gesaboteerd. Plattegronden van het vliegveld Deelen werden door contacten gekopieerd en doorgestuurd naar Londen. Met succes want al snel volgden bombardementen. Ook verzorgden de groep de verspreiding van de illegale krant 'Ons Volk'.

Na Market Garden trok hij per fiets naar het zuiden. Tijdens een bezoek aan zijn ouders in Nijmegen in maart 1945 vroegen de Canadezen of hij zich bij hen aan wil sluiten. Vanuit Londen verleende koningin Wilhelmina hem toestemming om in vreemde krijgsdienst te treden. Hij werd samen met enkele andere landgenoten, de *Dutch Boys*, ingedeeld bij het Canadese Signal Corps, omdat ze de Nederlandse infrastructuur op hun duimpje kenden. Samen met een aantal andere Nederlanders verzorgde Niek op 5 mei de verbindingen in Hotel De Wereld. Nadat de vrede was getekend, gingen ze met de Canadezen mee. Op 6 mei trok Niek met zijn legeronderdeel richting Amersfoort. Ter hoogte van Terschuur werd de

eenheid tegengehouden door de militaire politie van de geallieerden. De mannen kregen te horen dat de SS in de stad bleef doorvechten. De volgende dag, nadat gevechtstroepen de SS'ers hadden uitgeschakeld en er een nieuwe brug was gelegd, waar de Canadese tanks overheen konden, lukte dat alsnog. Toen Niek de Bode op 7 mei in zijn jeep richting de Kamperbinnenpoort in Amersfoort reed, zag het daar zwart van de mensen. Vervolgens gingen ze door naar Hilversum.

Op 8 mei vertrokken ze vroeg in de ochtend met een Canadese kolonne uit Hilversum richting de hoofdstad. Ze hadden de opdracht de telefoonverbinding tussen Amsterdam en het Canadese hoofdkwartier in Hilversum tot stand te brengen. Samen met hun Canadese chauffeur Ronnie reden de Nederlanders achter de Canadese colonne aan. Ze raakten de colonne onderweg kwijt en besloten hun missie zonder versterking voort te zetten. Uiteindelijk kwamen ze aan op het telefoonkantoor aan de Spuistraat in Amsterdam. Daar stonden een aantal hoge Duitse officieren te wachten op hun Canadese collega's voor de overgave. Niek werd door de officieren meegenomen naar de kelder van het telefoonkantoor, waar een Duitse commandant vroeg of hij namens de geallieerden de overgave in ontvangst kwam nemen. "Jazeker", zei Niek koelbloedig, terwijl hij het insigne van de Nederlandse leeuw op zijn Canadese uniform verborg. Hij voegde er een paar opdrachten aan toe. "Alle troepen moeten zich terugtrekken in de Oranje Nassaukazerne, en het gebruik van vuurwapens is met onmiddellijke ingang verboden." Daarna schoot hem niets meer te binnen. "Verdere instructies moeten van het hoofdkwartier komen", improviseerde hij. Inmiddels waren de collega's erin geslaagd verbinding met Hilversum te leggen. Als een paar uur later een colonne militaire voertuigen arriveert begeeft de commandant zich naar het telefoonkantoor voor de officiële overdracht. Maar Niek de Bode en de *Dutch boys* voelen zich de officiële bevrijders van Amsterdam.

Hij trouwde met Johanna Hendrina Ruarus en ze kregen in 1962 een dochter Alexandra (Xandra) Madelon de Bode. Niek overleed in 2000.

Zijn dochter Xandra de Bode schreef in 2025 het boek *Verborgen verbindingen* over haar vader

Meer informatie

[Verborgen verbindingen - Xandra de Bode - Probook](#)

[het bevrijdingsjaar | Dutch boys 'bevrijden' Amsterdam | NOS](#)

[Hoe een verbindingsman opeens op 5 mei 1945 in Hotel De Wereld belandde: 'Het moest lukken' | Wageningen | gelderlander.nl](#)

[Het verhaal van Niek de Bode: bevrijd door een Canadese 'stadsgenoot' | 75 jaar vrijheid in Amersfoort | AD.nl](#)

[Gelderland in verzet 40-45](#)

[Registratie Anton Willem de Bode & Margaretha Johanna de Boer & Nicolaas Tjalling de Bode & Willem Jan de Bode & Cornelia Wilhelmina de Bode & Geertruida Cornelia de Bode & Cornelia Wilhelmina de Bode in 1883 » Open Archieven](#)

[Registratie Nicolaas Tjalling de Bode in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Het verzet en Angerenstein ← Historie Angerenstein](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.